

højtærede Minister, at Forholdet er ikke ganske saaledes, og at de Arbejdere, der staa inden for Jagforeninger, staa i nok saa høj Grad frit og uafhængigt som de, der staa udenfor. Jeg tillod mig den Gang at meddele det samme, som jeg nu skal meddele, at naar man ser efter i Lovene for den Forening, det Forbund, som særlig denne Sag vedrører, nemlig dansk Smede- og Maskinarbejdersforbund, vil man se, at der i Lovene for denne Forening findes en Passus om, at en Strejke ikke kan godkendes, naar ikke mindst tre Fjerdedele af samtlige Jagsfæller paa Værkstedet have vedtaget den. Man vil altsaa se, at det er inde fra selve Værkstedet, inde fra selve Arbejdsstedet, at Impulsen til Lønbevægelser kommer, og at den ikke bliver paatrykt udefra. Og naar man ser Forbundets Love efter — altsaa det, der staa som omsluttende samtlige Afdelinger i i Landet — saa vil man finde, at der ikke i disse Love i nogen som helst Henseende staa noget om, at dette Forbund kan dekrettere, at der skal være Arbejdsnedlæggelse her eller Arbejdsnedlæggelse der; der staa kun, at enhver Konflikt skal først godkendes der. Forbundets Stilling er da den, at det kan forhindre en Lønbevægelse i Tilfælde, hvor det ikke finder den berettiget, men det kan ikke i nogen som helst Tilfælde dekrettere en saadan. Man vil altsaa se, at der paa dette Omraade ikke er nogen som helst Grund for den højtærede Minister eller hans Embedsmænd til helt at ville have Folk, der staa uden for Jagforeningerne. De Folk, der staa inden for Jagforeningerne, staa lige saa frit, og hvis der fremkommer en Lønbevægelse paa Statsbanernes Værksteder eller andre Steder under den højtærede Trafikminister, vil Grunden ikke være den, at der sker en Paavirkning udefra, men at Forholdene ere saa slette paa Værkstedet, at $\frac{3}{4}$ af Arbejderne beslutte sig til det Skridt at gaa fra deres Arbejde. Den ærede Minister udtalte, at han ikke troede, at der i Realiteten gøres Uret paa de vedkommende Arbejdssteder. Her er det jo ogsaa saaledes, at det kommer an paa, hvilke Dine der ses med. Den højtærede Minister mener vel dermed, at der ikke bliver paalagt dem noget Tryk i politisk Henseende; men jeg kan dog ikke andet end berøbe den ærede Minister den Tro, thi Forholdet er det, at der paa forskillig Maade lægges et Tryk paa Arbejderne. Jeg erindrer saaledes en Episode, der indtraf i Fjor. Da Socialdemokratiet i Aarhus drog ud til Grundlovsfest med sine Faner, stod der paa den Vej, som Toget skulde passere, en overordnet Embedsmand ved Statsbanerne og saa meget nøjagtig efter,

hvem der gik i Toget. Da han havde set, at der var nogle Arbejdere med fra Statsbanerne, gik han Dagen efter rundt til dem og sagde, at de vare nok ogsaa med Socialisterne i Gaar. Se, et saadant Forhold kan man ikke godt betragte paa anden Maade end som et Tryk, der lægges paa den vedkommende, og Følgen var da ogsaa den, at det næste Aar varede disse Folk sig for at gaa med. De staa jo saaledes, at de ere afhængige af deres Arbejde og skulle leve deraf, de staa saaledes, at de dog nødvendigvis ville risikere at blive afstedigede af denne Grund. Hvis der havde været levnet mig længere Tid dertil, er det ganske sikkert, at jeg skulde have fremskaffet Beviser for, at Folk ere blevne afstedigede fra Statsbanernes Værksteder paa en saadan Maade, at man ikke kan udlede Grunden dertil af andet, end at de ere Medlemmer af Jagforeningerne. Det er dette Forhold, som jeg ikke kan finde overensstemmende med, hvad der staa i Grundlovens § 87, og som det forekommer mig, at Regeringen skulde være den første til at vogte over. At den ærede Minister skulde se Sagen saaledes, at han sagde: Naar vi have Folk, der ikke ere Medlemmer af Jagforeningerne, have vi bedre Chancer for at kunne opretholde de daarlige Arbejdsforhold og daarlige Lønninger, medens Kravene derimod i det Tilfælde, at vi have Arbejdere, der ere Medlemmer af Jagforeningerne, mere selvstændige Arbejdere, ganske naturlig ville komme frem, og vi derved blive nødt til at give noget større Løn og forbedre Arbejdsforholdene, kan jeg dog ikke tro. Jeg tror i det hele taget, at, naar den højtærede Minister selv vilde sætte sig ind i disse Forhold, selv se dem efter og ikke stole alt for meget paa, hvad der indberettes, men, som sagt, selv se efter og undersøge, vil han komme til den Erkendelse, at der paa de Omraader, som jeg her har omtalt, baade med Hensyn til Lønningerne og Arbejdsforholdene, vil være noget at rette, og jeg tror, at den højtærede Minister vil gøre det.

A. Thomsen: Efter nu i mange Dage at have haft det foreliggende Lovforslag til 1ste Behandling er der fra min Side ikke stor Lyst til meget at forlænge Debatten. Men der kan i en Valgkreds angaaende lokale Interesser næres saa berettigede Ønsker, at en Rigsdagsmand ligesom er forpligtet til her at drage dem frem ved Finanslovens 1ste Behandling. I Fjor tillod jeg mig at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa de uheldige Forhold ved Hornum Station og den uheldige Togordning paa Hobro—Vogstør Banen. Jeg